

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2016, č. j. 5425/DS/2016,
JID: 180668/2016/KUUK/Ne,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 1. 12. 2016, č. j. 5425/DS/2016, JID: 180668/2016/KUUK/Ne, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupků v dopravě, ze dne 10. 8. 2016, č. j. MM/OPD/ODN/37929/2016/DN000623/2016/KabM, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 15. 4. 2016 v 11:02 hod. jako řidič osobního motorového vozidla tov. značky Mercedes Benz, r. z. „X“, nedodržel v ulici Žižkova v Ústí nad Labem maximální dovolenou rychlost 70 km/h, když mu byla certifikovaným měřícím zařízením RAMER10 Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

C naměřena rychlost 95 km/h po odečtení odchylky $\pm 3\%$, tedy 92 km/h, za což mu byla podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“), mu byla uložena povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Současně žalobce požadoval, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítl, že správní orgán jej konkrétně nevyrozuměl o dni realizace jeho práva se seznámením se s podklady pro rozhodnutí. K tomu žalobce doplnil, že správní orgán žalobce pouze obecně poučil o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, ale již mu nesdělil, že toto právo bude mít po nařízeném ústním jednání. Žalobce tak nemohl své právo realizovat. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 2. 2009, sp. zn. 57Ca 17/2008 a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2009, č. j. 15Ca 258/2008 – 55. K argumentaci žalovaného žalobce podotkl, že nepopírá, že byl vyrozuměn o existenci práva seznámení se s podklady pro rozhodnutí, nýbrž nevyrozumění o tom, kdy konkrétně může toto právo realizovat. Žalobce se domnívá, že žalovaný se tak vůbec nevypořádal s jeho odvolací námitkou a zatížil tak své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 2 As 200/2014 – 29 a ze dne 30. 10. 2013, č. j. 6 As 42/2013 – 38.
3. Dále žalobce namítl absenci protokolu o konaném ústním jednání ze dne 1. 8. 2016 ve správním spise, neboť tento dne 9. 8. 2016 při seznámení žalobce s podklady pro rozhodnutí ve správním spise chyběl. Žalobce opět nesouhlasí s argumentací žalovaného a podotýká, že v soupisu správního spisu bylo dne 9. 8. 2016 na řádce 12 v kolonce popis uvedeno: „Protokol o ústním jednání“ a na řádce 13: „Rozhodnutí“. Vzhledem ke skutečnosti, že prvoinstanční rozhodnutí ze dne 10. 8. 2016 nemohlo být dne 9. 8. 2016 součástí správního spisu, nelze prokázat, kdy byl do správního spisu založen protokol o konaném ústním jednání. K tomu žalobce doplnil, že dne 9. 8. 2016 si pořídil pouze kopie listin spisu a seznámil se s nimi až doma.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný spolu s předložením správního spisu soudu poskytl i písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K věci pak uvedl, že žalobce byl řádně předvolán k ústnímu jednání nařízeného na den 1. 8. 2016, přičemž tento den byl vybrán zástupkyní žalobce jako náhradní termín, neboť z předchozího ústního jednání se den před jeho konáním písemně omluvila, a to bez předložení plné moci, kterou správnímu orgánu zaslala až na základě výzvy. K nařízenému ústnímu jednání dne 1. 8. 2016 se zástupkyně žalobce ani žalovaný nedostavili a jednání tak proběhlo v jejich nepřítomnosti. Žalovaný se domnívá, že s otázkou seznámení se s právním spisem se řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013 – 28. Žalovaný podotkl, že žalobce byl řádně předvolán k ústnímu jednání a dostatečně poučen o právu seznámit se s obsahem správního spisu a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.
5. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že dne 9. 8. 2016 při nahlížení žalobce do spisu nebyl součástí spisu protokol z ústního jednání ze dne 1. 8. 2016. Z originálu soupisu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního spisu, jakož i z kopie soupisu spisu pořízené žalobcem, je podle žalovaného zřejmé, že protokol je na soupise uveden pod pořadovým číslem 12, a dne 9. 8. 2016 tedy byl součástí správního spisu. Žalovaný poukázal na řádek č. 4 soupisu, kde je viditelné, jak z originálu, tak z kopie pořízené žalobcem, že došlo k opravě evidenčního čísla u odporu. Žalovaný je přesvědčen, že tvrzení žalobce je účelové a postoj jím zvolené zástupkyně označil za obstrukční, neboť správní orgán neměl důvod nezaložit protokol o ústním jednání do spisu, když při něm nevyslychal žádné svědky a protokol je ve správním spise zařazen v časové posloupnosti.

6. Žalovaný se domnívá, že napadené rozhodnutí není stíženo vadou nepřezkoumatelnosti, a v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 2 Afs 101/2008 – 143. Žalovaný připomněl, že žalobce měl po celou dobu správního řízení možnost seznámit se se správním spisem, přičemž svého práva využil dne 9. 8. 2016, tedy před vydáním prvoinstančního rozhodnutí. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že z úřední činnosti je mu znám způsob zastupování paní Š., která ve správním řízení používá různé metody ve snaze toto jednání zmařit, což podle žalovaného dokládá i skutečnost, že se žalobce nesnaží z přestupku, který je mu kladen za vinu, vyvinit, ale pouze správní jednání komplikuje.

Repliky

7. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný ve svém vyjádření pouze zrekapituloval průběh správního řízení a zopakoval argumenty, které uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tvrzení žalovaného o tom, že v předvolání k ústnímu jednání byl poučen o skutečnosti, že v rámci jednání se bude moci vyjádřit k podkladům rozhodnutí, označil za nepravdivé. Žalobce trval na tom, že správní spis neobsahoval dne 9. 8. 2016 veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, z čehož dovodil, že ani nemohl své právo seznámení se správním spisem realizovat. Žalobce zopakoval, že dne při pořízení kompletní kopie správního spisu neobdržel protokol o ústním jednání ze dne 1. 8. 2016. Žalobce podotkl, že žalobce svá tvrzení o obstrukčním jednání jeho zástupkyně žalovaný ničím nedoložil, a žalobce je považuje za zcela irelevantní pro předmětné řízení.

Ústní jednání před soudem

8. O žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný vyjádřili s tímto postupem svůj souhlas.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí žalované i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlížet toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba z hlediska uplatněných žalobních námitek není důvodná.
11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že dne 29. 4. 2016 bylo Policií České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Územní odbor Ústí nad Labem, správnímu orgánu I. stupně oznámeno podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil tím, že dne 15. 4. 2016 v 11:02 hod. jako řidič osobního motorového vozidla tov. značky Mercedes Benz, r. z. „X“, nedodržel v ulici Žižkova v Ústí nad Labem maximální dovolenou rychlost o 22 km/h. Součástí předmětného oznámení byl i úřední záznam ze dne 21. 4. 2016, fotografická dokumentace vozidla, z níž je zřetelná registrační značka vozidla žalobce a na níž je vyobrazena i naměřená rychlost vozidla, fotokopie občanského průkazu, technického průkazu a řidičského průkazu žalobce, ověřovací list č. 165/15 autorizovaného metrologického střediska na silniční radarový rychloměr RAMER10 C a seznam školených operátorů pro obsluhu silničních rychloměrů typu RAMER 10 osvědčení o způsobilosti. Správní orgán I. stupně si dále vyžádal výpis z evidenční karty žalobce, z níž soud zjistil, že žalobce již jednou v blokovém řízení zaplatil pokutu za překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 39 km/h.
12. Správní orgán na základě zjištěných informací vydal dne 9. 5. 2016, č. j. MM/OPD/ODN/37929/2016/KabM, příkaz, jímž uznal žalobce z předmětného přestupku vinným, přičemž mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Žalobce podal dne 10. 5. 2016 žádost o poskytnutí informace a dne 26. 5. 2016 byl správnímu orgánu I. stupně doručen odpor žalobce. Správní orgán I. stupně proto žalobce předvolal k ústnímu jednání na den 27. 6. 2016. Součástí předvolání bylo řádné poučení. Ve správním spise následuje rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce ze dne 30. 5. 2016 a omluva z jednání ze dne 26. 6. 2016 zasláná zmocněnkyní žalobce, jejíž součástí nebylo doložení plné moci k zastupování, a v níž navrhla správnímu orgánu I. stupně nový termín ústního jednání, a to den 1. 8. 2016. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 28. 6. 2016 k doložení plné moci k zastupování do pěti dnů od doručení výzvy a žalobce poučil, že v opačném případě nebude k omluvě z ústního jednání přihlížet. Dne 12. 7. 2016 správní orgán I. stupně obdržel plnou moc k zastupování, která byla zmocněnkyní udělena dne 15. 5. 2016.
13. Správní orgán I. stupně žalobce v zastoupení zmocněnce opětovně předvolal k ústnímu jednání, které podle přání zmocněnkyně nařídil na den 1. 8. 2016. Součástí předvolání bylo poučení, v němž bylo výslovně uvedeno: *„V případě, že se ve stanovený den nemůžete ze závažných důvodů dostavit, oznamte to osobně nebo písemně za účelem dohodnutí jiného termínu. Při ústním projednání budete oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, dále budete mít právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádáte, poskytne Vám správní orgán informace o řízení. Před vydáním rozhodnutí ve věci máte možnost vyjádřit se k jeho podkladům (§ 36 správního řádu). Dále budete mít právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se Vám kladou za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky. K výpovědi ani k doznání nesmíte být donucován (§ 73 odst. 2 zákona o přestupcích). Současně máte právo dát se zastupovat advokátem nebo jiným zmocněncem, kterého si zvolíte. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí (§ 33 správního řádu). Odmítnete-li se dostavit k projednání shora uvedeného dopravního přestupku, nebo nedostavíte-li se bez náležité omluvy nebo bez důležitého důvodu, může být o přestupku rozhodnuto ve Vaší nepřítomnosti dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Dále můžete být za podmínek daných v ust. § 60 správního řádu, předveden a dle ust. § 62 odst. 1 písm. a)* Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního řádu, Vám může být uložena pořádková pokuta do výše 50 000 Kč.“ Následně byla správnímu orgánu I. stupně dne 1. 8. 2016 doručena žádost o postoupení věci.

14. Součástí správního spisu je protokol ze dne 1. 8. 2016, ze kterého soud zjistil, že k nařízenému ústnímu jednání se žalobce ani jeho zmocněnkyně bez náležité omluvy nedostavili, a proto ústní jednání proběhlo v jejich nepřítomnosti. Správní orgán I. stupně vydal dne 10. 8. 2016, č. j. MM/OPD/ODN/37929/2016/DN000623/2016/KabM, rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu mu uložil pokutu ve výši 2 500 Kč a podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích mu uložil povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podle žalobce dne 29. 8. 2016 odvolání, které následně na výzvu správního orgánu I. stupně doplnil. V doplnění odvolání žalobce namítal stejné důvody, jaké uvedl v žalobě.
15. Ze soupisu součástí správního spisu soud zjistil, že na řádku č. 12 je ve sloupci oznámení o přestupku uveden protokol o ústním jednání, počet stran 1 a datum vložení dne 1. 8. 2016. Na následujícím řádku č. 13 je uvedeno rozhodnutí s datem vložení 10. 8. 2016.
16. Vzhledem k jednotlivým uplatněným žalobním námitkám se soud ponejprv zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatečné zdůvodnění, neboť pokud by soud shledal tuto námitku důvodnou, byl by nucen rozhodnutí zatížené touto vadou bez dalšího zrušit a poukazem na ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by se mohl zabývat dalšími žalobními tvrzeními. Po zevrubném prostudování obsahu správního spisu a zejména odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl ovšem soud k závěru, že rozhodnutí bylo náležitě zdůvodněno, jak předvídá ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). K žalobou napadenému rozhodnutí soud uvádí, že jeho odůvodnění obsahuje precizní předeštění dosavadního průběhu správního řízení a na stranách 2 až 4 také precizní vypořádání se všemi námitkami žalobce, kterými brojl proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Vedle toho se žalovaný zabýval i tím, zda prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno řádným procesním postupem a zda obsahuje všechny zákonem vyžadované náležitosti. Námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí tedy soud vyhodnotil jako neopodstatněnou, aniž by ovšem současně posuzoval věcnou správnost závěrů v nich obsažených.
17. Soud se dále zabýval námitkou žalobce, že správní orgán jej nevyrozuměl o konkrétním termínu seznámení se se správním spisem.
18. Z obsahu správního spisu v tomto směru soud zjistil, že součástí předvolání k ústnímu jednání na den 27. 6. 2016 i na den 1. 8. 2016 bylo poučení, které splňovalo veškeré zákonné náležitosti. Žalobce byl dvakrát poučen (jednou prostřednictvím zvolené zmocněnkyně) o skutečnosti, že při ústním jednání je oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Dále o skutečnosti, že má právo vyjádřit v řízení své stanovisko, před vydáním rozhodnutí ve věci má možnost vyjádřit se k jeho podkladům. Toto poučení považuje soud za dostatečné. Ze správního spisu je zřejmé, že správní orgán I. stupně, měl k dispozici důkazy o vině žalobce, neboť vydal dne 9. 5. 2016 příkaz. Správní spis po vydání příkazu nijak nedoplňoval. Žalobce podal proti příkazu odpor, správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání, kterého se však žalobce ani jeho zmocněnkyně nezúčastnili. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně měl veškeré podklady pro vydání rozhodnutí nashromážděné nejpozději ke dni nařízeného jednání a tento den, tj. den 1. 8. 2016, je tak nutno považovat za konkrétní den, kdy mohl Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce své právo seznámení se správním spisem realizovat, neboť tímto dnem je shromažďování podkladů pro rozhodnutí správními orgány ukončeno. Navíc nelze přehlédnout skutečnost, že žalobce i žalovaný shodně uvedli, že žalobce se se správním spisem seznámil dne 9. 8. 2016, kdy si pořídil kopie správního spisu. Správní orgán tak žalobci umožnil seznámení se správním spisem mimo nařízené ústní jednání a v době před vydáním prvoinstančního rozhodnutí.

19. K žalobcem odkazovanému rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 2. 2009, sp. zn. 57Ca 17/2008 a rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2009, č. j. 15Ca 258/2008 – 55, soud poznamenává, že se na daný případ nevztahují, neboť v jimi řešených případech nedošlo k nařízení ústního jednání.
20. Ve vztahu k námitce žalobce, že dne 9. 8. 2016 nebyl součástí správního spisu protokol o ústním jednání ze dne 1. 8. 2016, soud uvádí, že z originálu soupisu součástí správního spisu jednoznačně vyplývá, že předmětný protokol byl do správního spisu vložen dne 1. 8. 2016, tj. v den konání nařízeného ústního jednání. Vzhledem ke skutečnosti, že po protokolu o ústním jednání je na následujícím řádku soupisu správního spisu uvedeno rozhodnutí, je jednoznačné, že správní orgán bezprostředně po nařízení ústního jednání správní spis nedoplňoval o žádné důkazy a není tedy důvod se domnívat, že by protokol o ústním jednání ze dne 1. 8. 2016 nebyl součástí správního spisu dne 9. 8. 2016, obzvláště za situace, kdy z originálu soupisu správního spisu nevyplývá něco jiného.
21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud proto uzavírá, že předmětnou žalobu z hlediska uplatněných žalobních námitek vyhodnotil jako naprosto nedůvodnou, když napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu se zákonem a žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí námitkami žalobce zabýval, vyhodnotil je a řádně odůvodnil. Na základě všech výše uvedených závěrů soud proto podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. předmětnou žalobu zamítl. Žalobce by měl být srozuměn s tím, že s překročením nejvyšší dovolené rychlosti při řízení motorového vozidla je v zásadě spojen vznik odpovědnosti za toto jednání, za nějž je dotýčný řidič ze strany správních orgánů sankcionován. Výše uvedené závěry soudu korespondují i judikatuře Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. např. jeho rozsudek ze dne 20. 10. 2011, č. j. 2 As 121/2011 – 90 (dostupný na www.nssoud.cz). Pro úplnost soud ještě dodává, že o případné moderaci trestu za dotýčný přestupek soud nerozhodoval, neboť moderace trestu dle ust. § 78 odst. 2 s. ř. s. připadá v úvahu výlučně za předpokladu, že žalobce o ni požádá soud ve správní žalobě. Žalobce však o upuštění od trestu v předmětné žalobě nepožádal.
22. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který sice měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. ledna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)